

SZÉKESFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	8 frt. — kr.
Fél évre	4 frt. — kr.
Negyed évre	2 frt. — kr.

Bérméretlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden négy hasábos petítor: Megrendelőinktől 4 — nem megrendelőinktől 6 kr-ért igtattatik be.

Lapunk számára hirdetések felvesznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móricz.

Bécsben: Opellik L. és Mosse Rudolf, Hrdlicka Vince.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) címzendők: — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után négy hasábos petítorért 10 kr. üzetendő.

✉ Kéziratok nem küldetnek vissza. ✉

A székesfejérvári 1879. évi országos kiállítás hivatalos lapja.

KIÁLLITÁSI ROVAT.

A kiállítási végrehajtó bizottság szeptember hó 1-én, a kiállítási hivatalos helyiségben ülést tartott. Gróf Zichy Jenő az ülést megnyitván, a jegyzőkönyv vezetésére ez alkalomra Dweli Rezsőt kérte fel.

Bejelentett felfolvasatott báró Nyáry Adolfnak, mint József főherceg szárnysegédének levele, melyben értesíti gf. Zichy Jenőt, hogy ő Fensége a fővédnökséget elfogadja, egyttal értesíti, hogy miután jelenleg katonai gyakorlaton van, a kiállítási végrehajtó bizottság küldöttségét majd később fogadhatja el.

Köszönettel vétetett ez tudomásul, egyttal köszönő felirat intézése határozottatott el. A végrehajtó bizottság tagjai pedig felhívták, hogy a főherceg ő Fenségéhez küldendő küldöttségénél minél számosabban jelenjenek meg. Ezután felfolvasatott a pesti országos magyar ipar-egyesület által kiküldött bizottság részéről dr. Szabóky Adolf, Ráth Károly, Mudrony Soma, Falk Zsigmond, ifjú Kölber Fülöp, Adler Károly és a székesfejérvári végrehajtó bizottság részéről gf. Zichy Jenő s Havranek József között tartott értekezlet jegyzőkönyve. Az értekezlet feladata levén azon kívánalmakat kijelölni és azon felvilágosításokat megnyerni, melyek a fővárosi kiállítók élénk részvéte szempontjából kívánatosak, e végből pontonként tárgyalás alá vétetett a kiállítás általános szabályzatának nyomtatásban közölt kivonata s elhatározottatott, hogy az ipar-egyesület által a fővárosi közönséghez intézendő felhívás ezen megállapodások nyomán lesz szerkesztendő.

Az értekezlet jegyzőkönyvéből közöljük a következőket:

Az általános szabályzat 3-ik pontjára nézve határozottatott, hogy az ipar-egyesületi felhívásban a kiállítás helyisége „a polgári lövölde és a közelfekvő helyiségekben” kifejezés használtatik. Továbbá a helyiségek fametszete lapokban is közé tétetik.

Az 5. §-ra nézve határozottatott, hogy a „robbaú készítmények” helyett „robbaú és tűzveszélyes” készítmények záratnak ki.

6. §-ra kimondatik, hogy csak oly tárgyak fogadtatnak el, melyek Magyarországnban és kapcsolt részében készültek, illetőleg termeltettek.

10. §-hoz. A bejelentések elfogadására nézve a budapesti felhívásban oly mód fog megállapítottatni, a minő a szegedi és a párisi kiállításnál követtetett, mely szerint a jelentkezők az ipar-egyesületnél fognak felvétetni.

11-hez. A térdíjak megállapítását külön közöljük.

A következőkben csak főbb vonalaiban közölt értekezleti megállapodás egész terjedelmében elfogadtatott a végrehajtó bizottság által, sőt elhatározottatott, hogy a pesti ipar-egylet kiküldött bizottsága felhívassék, miszerint a közte s a végrehajtó bizottság közti viszony megállapítása iránt véleményt adjon elfogadás végett a végrehajtó bizottsághoz.

Ennek befejeztével számtalan jelentkezés olvastatott fel, kiknek a bejelentés-ív megküldetni fog.

A kiállítási pöntzár állapotát illetőleg volt titkári utasítottatni határozottatott, hogy az eddigi kiadásokról s az átvett pénzüsszegekről szóló számadását összeállítva adja be. Ezután az ülést befejeztetett.

A kiállítási térdíjak tárgyában a pesti ipar-egylet kiküldött bizottsága tagjaival tartott értekezlet alapján elhatározottatott a végrehajtó bizottság által, hogy:

1. A kiállításra rendelt termekben és szobákban: a) szabadon álló tér □ méterenként 4 frt., b) falmellett egy currens méterért (mely egy méternél nem lehet szélesebb) 1½ méternél nem magasabb 2 frt., c) ugyan az 1½ magasabb, a 2 frton kívül még 1 frt.
2. Folyosókon 1 currens méter: a) 1½ méter magasságig 1 frt., b) annál magasabb még 50 kr.
3. Ideiglenes épületekben □ méter 2 frt.
4. Szabadtéren 1 frt.

A kiállítás helyisége a fejérmegyei takerékpöntzár épülete földszintjén lesz berendezve s e célra 2 szoba van kijelölve. A helyisége már elfoglaltatott e célra s használtatik is, a berendezés s beburorozás azonban nem fejeztetett be. E héten teljesebben beburorozva lesz.

Székesfejérvár, aug. 30. 1878.

T. szerkesztő ur! Augusztus hó 29-én többen kimentünk a vasuti indóházhoz, hogy a déli vonattal érkező ismerőinktől elbucsuzzunk. A vonat berobogott az indóházba s a tikkasztó melegben elalélva szállott ki a 12-ik Vilmos-ezred az átfült kaliczkákból, hogy rövid ebédet élvezzon az indóháznál felállított konyhákban. Szívünk fájt, keblünk elszorult, látva hogy ennyi testvért visznek ki hazájából, talán azért, hogy sohase lássa többé a haza szent földét; de mily hamar felháborodásá változott át benső honfiumi fájdalomunk azon vérlázító brutalitás láttára, melylyel a tisztek a kifáradt, eltikkadt legénységgel bántak. Három legény állt egy csoportban, talán kedveseiről beszéltek, midőn valami S á g o d i nevű kapitány bősülten a kis csapathoz rohant s egyet közülök oly erővel meglökött, hogy mind a három hanyatttorodott. Ez embertelen jelenet után még le sem csillapodott fellázadt vérünk, midőn valami C s á k y nevű kapitány előrohant a tömegből s botrányos istenkáromlás s „kutya czim” osztogatás közt elkezdte a legénységet pofozni, többek közt egyet úgy arculvágott, hogy az hanyatesett és mintha a Vilmos ezred tisztjei vetekedtek volna egymással a brutalitásban Kovács o v i c s hadnagy egyre kardlapozta s megfordított kardja markolatával verte a fáradt s fáradtan érkező legénységet. Ezen kebelrázó brutalitás láttára a tisztelgőni kivonult Jellachich ezredbeli tisztek fejüket csóválták s fenhangon mondták: „Das ist eine Brutalität” majd hozzánk fordulva megpirítólág vetették szemükre: „lássák az urak, minket krobotoknak, szlávoknak csufolnak; pedig nálunk ilyes nem fordulhat elő, most szemekkel meggyőződhettek, hogyan bántanak a magyar tisztek magyar testvéreikkel.” Egy örvezető, a ki a felpofozott s hanyatesett legény mellett állt, fülünk hallatára így fakadt ki: „megállj kutya ezt nem viszed el szárazon.” Midőn ezt a vérző honfitársaink érdekében nyilvánosságra hoztuk, nem mulasztatjuk el kijelenteni, hogy a városunkban fekvő Jellachich ezredbeli idegen ajku tisztek csakugyan oly emberségesen bántanak a legénységgel, mintha ők annak atyjai, vagy a legénység az ő testvérek volna. Kérjük szerkesztő urat adjon helyet e felszólal-

sunknak, távozó honfitársainknak szolgálat elégtételt s megóvja őket a jövőre is bekövetkehető brutalitásoktól. *Több szemtanu.* (Hát nem elég, hogy a férjet leszakasztják siránkozó neje kebeléről; hát nem elég, hogy a testvért kirántják a zokogó testvérek ölelő karjaiból; hát nem elég, hogy a munkaképtelen s bot segíével tipegő öreg apa mellől elrántják a kenyérkereső fiut; hát nem elég, hogy fiainkat, testvéreinket vesztőhelyre hurcolják; hát nem elég az, hogy mi ez eseményeket nem latolgtatjuk, hanem békés megadással túrjuk, a mit meg nem változtathatunk: hanem még azt is keil tapasztalunk, hogy magyar testvéreinkkel s magyar tisztjeik kirugott ebként bántanak s a helyett, hogy szelid emberséges bánásmódjukkal a válás fájdalmát enyhítenék, durva modorunkkal a köny mellé még itt a hon határain belül vért is fakasztanak s azzal mit tapasztaltunk az egész nemzetre gyalázatot árasztanak? Meggondolták-e azon tisztek, hogy csatába vezetik a legénységet? és ha meg, valjon helyesen cselekedtek-e, midőn a kezökre bizott legénység lelkében ragaszkodás helyett bosszút plántáltak? A ki vihart vet, szelet arat. A mi szavunk, mint egyszerű vidéki lap szava nem hallatszik el oda, a hol ezen brutalitás érdemlett jutalmát elvenné: felkérjük azért vidéki; de különösen budapesti lap társainkat, vegyék figyelmükbe e közleményt, hadd jusson el oda, a hova el kell jutnia; hadd hallja meg Edelsheim Gyulay főparancsnok ur, a kinek humanitása, igazságszeretete s szigorúságától elvárjuk, hogy a megbotránkoztatott közvéleménynek kellő elégtételt fog szolgáltatni; vegyék át azért is, hadd lássák ott a vadonország bérczei közt szenvedő honfitársaink, hogy itt a hátramaradtak részvéte örködik fölöttük s elégtételt kér minden bántalomért, melyet nem az ellenség fegyvere mér rájuk és e részvét enyhíteni fogja a távollét kinjait s türethöbbsé teszi a nélkülözés szenvedéseit. Szerk.

A miskolczi szerencsétlenség.

A Szinva pataka a három órán át tartott fellegszakadása következtében, Miskolcz város nagyobb részben ma már csak rom, pusztulás. Utcasorok, házak, sőt a város legnagyobb része tönkre ment. A nyomor, a megrázó szerencsétlenség oly iszonyu, hogy hű képét adni teljes lehetetlen. Emberélet, odaveszett rendkívül sok, 300 hullát emlegetnek egy, más oldalról csak 186-ot. Tény, hogy 60 behívott tartalékos oda fulladt, köztük két tiszt. A katonai raktárt, roppant élelmi készletével elsodorta a hullám. A halottasházak vérfagyasztó képet nyujtanak sorban elhelyezett hulláikkal, melyek vérese és összetöröttek. A lakosság jajgatva fut egyik háztól a másikig, keresve hozzátartozóit. Van ház, melynek minden lakója odaveszett. Egy öreg ember, kinek nejét, gyermekeit szeméi előtt ragadta el az ár, megöriült. — A pusztulás képe iszonyu. Nincs egyetlen ház, melynek pinczéje telve nem volna vízzel. Százankint döntötte romba a vész az épületeket. Emeletes házak ablakain folyt be a víz, a fűtetzák kövezete mindenütt fel van szaggasztva, a fasorok kitépve. A borzasztó szerencsétlenség növeli az éhség. — Az élelmiszereket a víz mindenütt elsodorta. Kassáról várunk élelmiszereket. Miskolcz városának esztendőkre lesz szüksége, míg visszanyerheti rendes kinésését, de azt a roppant kárt, mely több millióra rug, talán sohasem fogja ellefedhetni. — Samassa érsek 5000 forintot küldött a szerencsétlenek segélyezésére.

Az egri vész.

A hirtelen óriásra növekedett Eger legelőbb a Czifra-kapunál áttörte a város falát s gyorsabban, mint gondolni lehetett a belvárost is egészen a főtérig 7 lábnyi víz borította el. Az összes boltok és magánlakások ölnyi mélységre piszkos-sárga vízben állnak, azonkívül az összes gyógyszerárak elpusztultak, úgy hogy most midőn kétszeres szükség van gyógyszerre, ilyenek épen-séggel nem kaphatók. Posta és vasuti összeköttetésről szó sem lehet. A postahivatalban minden küldemény elázott, azért a manipulációt megszüntették. A vasuton a sineket elvitte az ár. Számos, még emeletes házak is összedőltek, különösen az érsek-utczában. A nagyobb helyiségek közül főleg a Schwarz-féle gőzmalom szenvedett kárt. A kár oly nagy, hogy ma megbecsülni alig volna lehetséges. Az elveszett emberek felett még nincs teljes átnézet. — A szerencsétlenség megtörténte után azonnal mentő bizottság üt össze, melynek elnöke Tavasy polgármester táviratilag kért a főváros főpolgármesterétől gőzszivattyukat.

A főpolgármester helyettese Kammermayer polgármester azonnal intézkedett e tárgyban. Az egri mentő-bizottság elnökének táviratilag azt felelte, hogy egy centrifugal-szivattyut ingyen átenged a főváros, csak az utiköltségek térítendőék meg, s hogy Krause inspector legénységével a legközelebbi vonattal elutazik Egerbe.

A két városon kívül, az egész vidék szenvedett az árviztől. A felhőszakadás a mádi szőlőhegyekben és a városban is nagy kárt okozott.

Még borzasztóbb dolgok történtek a hernádvölgyi áradás alkalmával. A szikszói szolgabíró jelentése szerint 166 lakház teljesen elpusztult, 103 megsérült, 159 gazdasági épület romba dőlt, 64 megsérült. Fülökérsen 4 ember veszett el, 205 házi állatot magával ragadt az ár és 151 család hajlék nélkül van. — Vagyonos családok mentek tönkre; a nyomor itt is óriási.

Ezen kép sokkal feketébb, mint hogy ahoz szint adhatnánk. Egyszerűen felhívjuk olvasóinkat, hogy keresztényi s hazafiai szeretetből siessenek a sirók könyeit letölteni. Adakozásokat szerkesztőségünk is elfogad mind a két szerencsétlen város számára. — Felszólalásunk előtt Debreczeny Miklós kir. törvényszéki bíró ur 5 frtot tett le nálunk, melyhez N. N. 1 frtot adott a miskolczi kárvalottak javára s a 6 forintot elküldtük a polgármesteri hivatalhoz. Bis dat qui cito dat. Szerk.

A cigányokról.

— Liszt, Post, Borrow, Grellmann nyomán. —

X.

Érdekesnek tartjuk Bihary életrajzát Mátray magyar zenetudósunk által kiadott munkája szerint közölni: „Bihary János, egyike Magyarországh leghiresebb hegedűseinek, született cigány, 1769-ben N.-Abonyban született, hol atyja mint jó hegedűs volt ismeretes. Gyermekeként s első fiátságát atyai részről való rokonainál Bönyön töltötte, hol tizennyolcz éves korában Banyak Evát vette feleségül, ki 15 éves és egy igen híres cimbalmosnak leánya volt Szerdahelyről.

Bihary már akkor eleget tanult volt, hogy, mint első hegedűs egy zenekar élére álljon, melynek az ő ipja is tagja volt. Ennek halála után Pestre ment, mint Bakos Ferenc bandájának főnöke s itt rövid idő alatt nagy hírt vívott ki magának. Szerzett itt több ügyes zenést s ezek között Bakos Laczit (Ferencz fiát) ki, bárcsak másodhegedűs, vele versenyezni megkísérlé. Ficsurt (Ujváry név alatt is ismeretes) a jó kis bugrót, szintén meghívta Bihary Pestre, itt vezetvén még tanulmányait s fölvevő őt zenekarába. Valamint a hasonlag híres Bakos Józsefet és Mungyi Imrét is. Mind ezen művészek még Bihary életében haltak el Pesten. Csak

az általa 1815-ben alkalmazott Sárközy János élte őrül és folytatott szégyenes életet Pestben. Zenebandája többnyire csak négy hegedűvirtuozusból s egy cimbalmosból volt összeállítva. — Biharj Pesten csakhamar felállta ritka tehetségének tökéletesítésére és kifejtésére szükséges viszonyokat. Ő nem mulasztá el azokat használni s szorgalmának megfeszítéseért az összes magyar művészek, maecenások osztatlan és növekedő bámulataival lön jutalmazva. Ugy tisztelék őt, mint az összes nemzeti zenészek királyát, s csakhamar nem mertek lakodalmat vagy bármilyen magánünnepélyt tartani a nélkül, hogy Biharj meg ne hívják.

Budán gyakran játszott a főherceg nádornál, Magyarország helytartójánál s bizvást állíthatni, hogy a virtuozitása által előidézett lelkesedés a koronázási ünnepélyek fényét emel. Virágzásai korában legalább egyszer egy évben elment Bécsbe, hol csapatját gyakran az udvarnál mutatta be. 1814. okt. havában is ott volt, midőn a lipcei csata után a diszkretereket osztogatták. A bécsi congressus alatt majdnem egy esztendőig tartózkodott ott s azon tiszteletben részesült, hogy Európa összes koronás fejei előtt játszhatott és általuk megtapsoltatott.

Midőn őt Mária Lujza egy 1814. decz. 23-án adott udvari hangversenyre meghívta, észrevéve, hogy Biharj tekintete állhatatosan egy vérbeli hercegnőre van szegezve, ki neki különösen tetszeni látszott. Allítták, hogy a nápolyi királynő volt, kinek szépsége őt annyira vonzotta, de minthogy Karolina királynő azon időben már nem élt, tehát vagy egy orosz Czarevna vagy Mária Ludovica parmai hercegnő lehetett, ha csak maga a császárnő nem volt, ki őt annyira megigézte. Az utóbbi nemsokára hozzá közeledett s kérdé vajjon nős-e? Biharj legkisebb zavarodottságba nem esve, igenlőleg felelt s jelenté, hogy neje őt Bécsbe kísérel. Ő felsége azt kívánta, hogy neki ez tünstent bemutatassék. Biharj elment s nemsokára megjelent Évaja kíséretében, ki valóban fényes módon festői nemzeti öltözetben volt. Éva még fiatal volt, magas termetű, meglehetősen értelemes, barna bőré, arczkifejezése s magatartása imponans. A császárnő nagy jószággal fogadta őt s megdicsérelte azért, hogy férjét ide is elkísérte. Azután Biharjhoz fordult s mondá, miután neki az Isten ilyen szép és hü feleséget adott, nem szabad a hercegnők szeméi iránt oly fogékonynak lennie, s e tekintetben nagyobb közönyösöset ajánlott neki, mint a mennyit ez este tanusított. Ezen beszélgetés után nejeinek 50 aranyat adott ajándékkul s mindkettőt udvari kocsiban vitette haza.

De az on magasarangu hatalmas nő, kit Biharj annyira megbámult, utjra kíváná őt látni s magánál hallani. A hangversenyben, melyet az ő tiszteletére adott, Biharj önmagát multa felül s összes hallgatóit bámulatra ragadá. Tanítványa a kisbrugós Ficsur is kitüntette itt magát, s midőn, hogy egy új darabot kezdjen, székre várakozott, a hercegnő a magát engedte át neki. Mielőtt mindkettőt elbocsátá, ő maga nyújtott át mindegyiknek a legkecsesebb módon egy-egy arany érmét.

Biharj lelke volt a Margitszigeten Alexandra Paulowna, József nádor első hitvese által az ő nővére Katharina Paulowna mecklenburgi hercegnő számára rendezett fogadtatásnak. Ezen pompás ünnepély a szabadban tartott. Fiatal magyar arisztokraták nemzeti táncokat lejtének, melyekhez az Eszterházy-erzed katonai zenekara Biharjnak fegyelméletlen, de annál eragadóbb tüzzel játszó zenekarával fölvaltva játszott.

Egy negyed századon át egyik diadalt a másik után aratá Biharj, meglátogatván Magyar-, Erdély-, Horvát-, Tótország és Galiczia legjelentékenyebb városait. 1824 november 29-től egész decz. 4-ig Egerben volt, s midőn e várost elhagyá Gyöngyös és Hatvan közt fölfordult a kocsija s kifécsamitá bal karját. Ezen gázszos véletlennel a szerencsétlenség hosszú sora kezdődött.

Daczára Stáhy György leghíresebb pesti orvos legoudosabb ápolásának, karjának izmai mégis folyvást dagadtak maradtak s Biharj rögtön megfeszítva látá magát életfentartási eszközeitől, melyek ekkorig kényelmes élethez majdnem fényűzéshez szoktatták. Minthogy már csak mellékreszeket játszhatott a zenekarban, ezért átadta ennek vezetését Sárközy Jánosnak, s azon orvátó után, melyben 1825-ben a pozsonyi országgyűlésen részesítettett, nem jelent meg többé a nyilvánosság előtt. Mély szomorúságba esett ezen szerencsétlenség fölött, mely őt tehetetlenségre kényszerítve, megelé benne a művészt, s ő, ki azelőtt oly vidám és életre való volt, mogorva, melábus lett. — Minthogy lassanként zenekarának legjobb erői elhagyák, nemsokára annyira hanyatlott hogy a visszamaradtakkal csak szűken volt képes mindennapi kenyerét megkeresni.

Uti jegyzetek

Német- és Franciaországból.

Közi: Klökner Gyula.

(Folytatása.)

Az 1878-iki kiállítás, az eddigi kiállításokat mindenkép, minden tekintetben fe-

lülmulja. Már a kiállítók száma (66,000) tulszárnyalja az 1873-ki bécsi s az 1867-ki párisi kiállítók számát. Akkor a Mars-mező harmad része alig volt tetőzet alatt, most alig marad a mező egy negyed része, mely szabadon áll. A főépület maga 252,000 négyszög méter helyet foglal el, míg a melléképület a Szajna tulsó partján álló Trocadero szintén 60,000 métert vesz igénybe. Míg az 1867-ki kiállításon a térség felét színházok, circus, caféchantant, ételhelyiségek stb. mulatóhelyek foglalták el, most az ilyesek 4 étköz s felirító helyiségek *) kivételével mind a kiállítási-köröndön kívül tartattak s a térség csakis kiállítási czelokra lön fenntartva.

A kiállítás helyiségébe 12 bejárat vezet. A világkiállítás két nagy és számtalan kisebb épületekben helyeztetett el. A főépület a Mars-mezőn főleg vas, czink, és üvegből áll, egy rémitő hosszas (700 méter hosszú, 300 méter széles) négyszögöt képez, mely épület az egész térségnek két harmadát elfoglalja. Kivülről, főleg pedig a két hosszú oldalról tekintve imponans tekintetű. Ha nincs is rotundája, mint a bécsiének, de ebbeli hiányát a Szajna tulsó partján, a főépülettel hid által összekötött Trocadero magaslat s palota gazdagon pótolja.

A főbejárat a jeni hidnak szemben főleg igen megnyerő látványt tár elénk. — Ezen belépve, a bejáratától az ellenkező oldali bejáratig egy hosszú épületsort pillantunk meg, mely a műcsarnok épületével kezdődik, hol a különféle nemzetek művészei képei s szoborművei díszlenek. Itt van az osztrák-magyar képkiallítás is. Ezt követi a kiállítás egyik legszebb része, a 240 méter hosszú Páris város kiállítási épülete, mely egészben öntött-vasból készült s a mulakotasság s kovácsolás legnagyobb tökélyre vitt műveit viseli magán. Előtte gyönyörű virágágyak s virágzónyergek, köztük ugrókutak s vízművek élénkítik a szem előtt elterülő látványt.

Utána a képművészet stilszerű palotája emelkedik, hol főleg a francia, angol, olasz, spanyol festések képei láthatók, míg az előbb említettekben csakis az osztrák-magyar, németországi svéd-norvégországi művészek képviseltettek.

Az épület-complexet az ugynevezett nemzetközi-utca választja két részre, mely egész hosszában elnyulik s a különféle nemzetek kiállítási helyisége, bejáratának egy, az illető nemzet építési stilyusa és modora szerint, ház vagy palota alakjában készült épület homlokzat áll, melynek bejárata egyszerűs mind bejárat az illető országok kiállításába is. Egymást követő rendben találjuk itt Angolország égetett téglából épített csucses homlokzatát, az egyesült államok sima, czélszerű faadja, Svéd- és Norvégország díszes faépülete, Olaszország egyszerű épülete, Japán, China furca charakteristikus házai. Utána Spanyolország díszes épülete s az egyszerű, hosszukas s alacsony osztrák-magyar kiállítás homlokzata, melyen ugyan a legkevesebb jellemző nemzetes stilyt, — mert az nincs is — felfedezni nem lehet. Szomszédságában a jó szomszéd „Oroszország“ fapalotája van, mely valóban egyike a legszebb és legjellemezőbb építkezéseknek. Kiállítási tere is nagy, tehát a front-bejáratot is jó nagyra teheté s oda építé e díszes épület homlokzatát. Mellette áll Schweiz faháza, utána Belgium, Görögország, Dánia, Közép- és Dél-Amerika, Tunis, Siam, Annam, Persia s Marokko jellemző keleties építkezései, utána Luxemburg, Monaco, St-Marino, s végül Portugal s Németalföld gyönyörű paviljonjai.

A Szajna balpartján emelkedik az I. Napoleon által a gyps-bányák romjain emelt magaslat a Trocadero, hol a kiállítás kiegészítő második fele áll. Ennek magaslatán díszlik a hatalmas Trocadero palota, egy emlékszerű épület, melyet Páris városa, bár legelőször a kiállítás czéljaira, de különben maga számára épített. Az egész épület köböl, vas- és márványból készült s félhold alakban, mintegy bekerítőleg nyulik a kiállítás éjszaknyugati oldalára. A félkör közepén a hatalmas főépület domborodik elő, míg két tornyai 80 méter magasra emelkednek ki.

A félkör épület belsejét az archaeologiai kiállítási-termek, míg külsejét oszlopok alatt nyugvó folyosók képezik, melyekről szép kilátás nyílik az egész kiállításra s Páris városára.

A palota közép-épülete előtt a föld forrás alakjában megnyílik s a nyílásból (déli 11 órától, délutáni egy óráig) nagymennyiségű víz tódul ki s a számára köböl készített lépcsőfolyáson az alatt fekvő nagy vízmedenczébe folyik s egyszerűs mind a kiállítási helyen felállított összes vízművek s ugrókutak táplálására is szolgál. Nagyszerű látvány, mikor a vízművek s ugrókutak tevékenységben vannak, mikor a száz meg száz vizsugár a magasba törtet s rajta a nap sugara megtörök s szivárvány szint kölcsönöz a visszaeső viznek.

A Trocadero-palota a világkiállítás befejeztével Páris birtokába megy át, mely ennek építésére 5 millió francot ajánlott. — Építése roppant akadályokkal találkozott,

*) A párisi, angol és a spanyol restauráció, a pilseni sörház, a magyar csárda stb.

csak az alapterakás 3 millióba került, e süppedékes gyöngye talajon. — Nagy terme hangversenyek, gyűlések s congressusok megtartására van szánva s a világkiállítás alatt hetenkint itt tartatnak a Padeloup-féle nagy népszerű hangversenyek. Itt tartottott julius hó elején a nemzetközi irodalmi congressus is, Hugó Viktor elnöke mellett.

A Szajna balpartján még a következő különálló épületek állanak.

Az algére pavillon, keleti, mór stilyban, gazdagon képviseli főleg Algir nyers termékeit s háziiparát.

Az erdészeti- s vízpar kiállítási pavillon. Csinos faépület.

A rovar pavillon, hol ártalmas és ártalmatlan rovarok, azok működésük, hasznuk s káros voltuk tüntetnek ki.

A meteorologiai pavillon, hol a légnyomást, a légnedvességet, a szél gyorsaságát s irányát, a lég villanyosságát stb. a legújabb tapasztalás után észlelhetjük. Ezek után a különböző nemzetek, mint a Japán, Persa, Tunis, Marocco, China, és Svéd-Norvégország külön pavillonja. A Trocadero vízművéről lefolyó vízmenyiség táplálja az előtte elterülő aquariumot is, mi egyike a legkedvesebb látványosságai a kiállításnak. Nem a nagyszerűsége, vagy talán a tengeri ritkaságok miatt, mi benne nincs, de épen a szép szelleműs gondolat, azt akként felállítani — dicsérendő s feltűnő. Az aquarium, hol a mellette sétálunk meg sem pillantjuk. Egy szikla vidék az, mesterségesen összeállítva, apró tavacszkákkal s mig azt nézegetjük, egy szikla nyílás tűnik elénk s azon belépve egy földalatti sziklás barlangban találjuk magunkat, sokféle mellékfolyosókkal és rejtkekkel. Oldalfalain nyílások láthatók, miket nagy vastag üveglapok fednek be, hol is a tulajdonképeni aquarium van, a legszebb édesvízi lakókkal. Azok az apró tavak, miket a felső sziklás vidéken látunk, nem egyebek, mint nyílt víztartók, melyben a halak uszáknak s melyeket a föld alatt oly szépen láthatunk. A mesterkelt vízesés, mi a zöld folyódarokkal benőtt sziklahasadékból le hull s amint az titokteljes locsánással a résekben eltűnik, megvilágítva az elektrikus lámpakészülékkel, tündéres látványt nyújt a szemlélőnek.

Horváth Mihály emlékezete.

Mint a rengeteg ólén azon fának vannak lombos ágai, melynek izmos gyökerei mélyen fészkeltek magukat a föld gyomrába: ugy a történelem mezején azon nemzetnek van jövője, mely szeretettel csüng multján.

Valamely nemzetnek sanyaru napjaiban szenvedései közepette mi nyujtana megnyugvást s reményt egy jobb jövőre: ha nem a dicső multra való visszaemlékezés? És kik idézik vissza az élok emlékébe a mult kor dicsőségét, ragyogó képeit, nagy nemzeti jellemeit, ha nem a történetírók?

Ilyen jeles, alig pótolható történetírónk volt a napokban elhunyt Horváth Mihály, illő, hogy olvasóink mindegyike annak életrajzát ismerje.

Horváth Mihály született Szentesen Iskoláit Szegeden végezte. 1825-ben lépett a váci papnöveldebe s hat éven át tanulta a bölcsészetet s hittudományt. Huszonegy éves korában letette a szigorlatot s tudorrá emeltett. — Mint segédlelkész először Dorozsmán működött, azután Kecskeméten s Nagy-Kátán.

1842-ben akadémiail taggá választatván „A magyar honvédelem vázlata“ című munkájával foglalta el székét, majd a bécsi Theresianumban magyar nyelv és irodalom tanárának hivatott meg és itt elég alkalma nyílt történelmi kutatásokat tenni.

1846-ban a hatvani prépostságot nyerte s ez állásában egészen a történelemnek szentelheté volna magát; de az 1848/9-iki események őt is kiszólitották magányából. 1848-ban csanádi püspökké nevezetett; — később Kossuth kormányzósa alatt a Szemere miniszteriumban cultusminiszter lett. A forradalom lezajlása után, mint Prónay báróné inasa a bakon Bécsbe s onnan külföldre jutott. 18 évet töltött száműzetésben s Belgium, Páris- és Genfben tartózkodása alatt írta „Huszonöt év Magyarország történetéből“ s „A magyar 1848/9-iki függetlenségi harc története“ című műveit, melyeknek egy hazafi könyvtárából sem szabad hiányoznia.

1866-ban b. Eötvös közbejárására — közhit szerint a királyné is pártfogolta — hazatérhetett a rég nem látott s oly forrón szeretett hazába, mint képviselő képviselte Szegedet, majd Deák Ferencz helyét. Mint író háromszor nyert nagy jutalmat. Utolsó időkben sokat betegeskedett, migem 1878. augusztus 17-én Karlsbadban, hova üdülést ment keresni, jobblétre szenderült.

Holt testét Budapestre szállították s most ott alszussa álmát a haza földében a többi jelesekkel s vértanúkkal. Ő a ki a magyar nemzetet remek művei által halhatatlanná tette: magának is ércznél maradandóbb emléket állított; most már ő is csak a történelem, melynek oly lelkes, részrehajlás nélküli s ékesszavu papja volt.

Legyen neki könnyű a haza földje, — legyen áldott emlékezete mindörökké!!

B.

HELYHATÓSÁGI.

Székesfejervár szab. kir. város bizottsága által 1878. évi szept. 2-án tartott rendes közgyűlése.

Elnök: Szögyény M. László főispán. Jegyző: Juraszék Ferencz főjegyző. A bizottsági tagok nagy számmal jelentek meg. A hallgatóság helye tömve volt közönséggel.

A gyűlés főispán ur megnyitván, a netán teendő interpellációk előterjesztésére hívja fel a bizottsági tagok figyelmét.

Először is Say József intéz interpellatiót az iskolaszéki elnökhöz, hogy a városban a tankönyvekre nézve nagy zavar uralkodik, miután mindaddig nem tudni, melyek azon könyvek, a miket használni kell a tanodákban s melyek azon könyvek miket e czélra megszerezni lehet és kell is.

Say Rudolf válaszol, hogy az egész tévedésen alapulhat, mert a tankönyvek az iskolai használatra megállapítottak már, — egyedül a földrajzra nézve forog fenn kétség, miután ez új kell, minthogy az ország területváltozáson ment keresztül. Az egész tévedés a könyvkereskedők panaszából eredt, azonban az téves és alaptalan.

Ezután Say Ferencz interpellál a sóstó melletti ut renoválására vonatkozólag, különösen az iránt, hogy itt az ut e miatt annyira el van zárva, hogy a közlekedés nagyban akadályozva van s a kijelölt ut e czélra nem alkalmas.

Szeptelt Nándor felelt rá, hogy az ut renoválása miatt máskepen tenni nem lehetett s más alkalmas ut, mint, a mely kijelöltetett, nem található azon a tájon.

Say Ferencz a válaszzal nem elégedett meg. Kijelenti, hogy ő nincs megelégedve ez eljárással. Korábban kellett volna a munkálatot megkezdeni s másképen intézkedni. Az elzárást a legtermészetlenebbnek tartja.

Szeptelt Nándor előadja, hogy a munkálatot előbb megkezdeni — a gazdasági munkaidő miatt — nem lehetett. A munkálat szerinte elég jól folyik, különben ha még valami hiány volna, azt ki fogja javíttatni.

Ezután a jövő rendes közgyűlés határnapjával október hó 14-iki napja kitzetetik.

A tárgysorozat szerinti ügyek elintézése megkezdődén, először is a polgármesteri állás betöltése került szönyegre.

Főispán ur előadja, hogy a kitzűzött s közé tett pályázat daczára ez állásra senki sem jelentkezett; a tartott előleges értekezlet által azonban Havranek József kapitány felszólitattott, hogy ez állást fogadjal el, ki is a polgárság közóhajának engedve a jelöltséget elfogadta. Ezért a most betöltendő polgármesteri állásra a kijelölt bizottsággal egyet érve Havranek Józsefet jelöli ki. A kijelölt egyhangulag polgármesterré megválasztatván az esküt azonnal letette. Ezután rövid beszéd kíséretében Ullmann Miklós volt helyettes polgármester a város pecsétjét átadva; mire Havranek József felel. Megköszöni a bizalmat, — s ugy a tisztikar, mint a közgyűlési pártolását és támogatását kéri további működésében.

Kövessy Ferencz indítványára Juraszék Ferencz főjegyző és Ullmann Miklós tanácsos uraknak, a volt polgármester majd egy évi betegeskedése alatt tanusított buzgó működésükért a közgyűlés elismerését és köszönetét fejezi ki.

A megürült kapitányi állomás betöltésére pályázat fog hirdettetni, egyuttal pedig a választásra szeptember hó 16-iki napja kitzetetik.

A városi kórházi alorvosi állás betöltésére kerülven a sor, miután szavazás kéretett, a szavazó-szedő küldöttség elnökévé Braun József, tagjaivá Pellet Odón és Kaiser Sándor kinevezettek.

Ez állásra pedig kijelöltettek: Dr. Vész Ignác, Pálfi Ignác, Fischl József. A szavazás folytán Pálfi Ignác 38, Vész Ignác 23, Fischl József 13 szavazatot kapott. Így tehát Pálfi Ignác lett ezen állásra megválasztva.

A szegény-orvosi állásra egy pályázó Rédey J. jelentkezett, ki is megválasztottott. A gyűlésből Főispán ur ezután távozáván, annak további folyama alatt Havranek József polgármester elnökölt.

Az adóhivatal a legtöbb adófizetők névsorát bemutatja, kiadatik a virilisták névsorának összeállítása végett az igazoló választmánynak.

Felolvastatik Havranek József indítványa, melyben indítványozza, hogy miután a m. k. belügyminiszterium épen most egyik közelebbi nagyobb városban a gyógyíthatatlan elme-betegek részére egy országos elmebetegek ápolási szándékozik országos költségen felállítani: ennél fogva a városi hatóság a m. k. belügyminiszteriumnál az iránt tegyen lépést, miszerint ezen elme-betegek ápolása városunkban állíttassék fel, e végből ajánlja, hogy e kérdés bővebb megvitatására küldöttség küldessék ki. Az indítvány egyhangulag elfogadtatik s e kérdés megvitatására Dr. Say József ur elnökele alatt, Kaiser Sándor, Kövessy Ferencz, Verneer János, Patay János és Szeptelt Nándor tagokból álló küldöttség kiküldetetik, utasítatik egyuttal, hogy jelentését a legközelebbi közgyűlésre bemutassa.

Beje
gyám, m
helyettes
eltávozo
a helyett
zésre a p
A ta
szerint a
a megtar
32 kr. d
gedéssel
hagyatni
Simo
behivatva
lyettesít
ügyi szál
A r
Toppler
lékos ka
zsára; m
nem alka
dában al
ság, hogy
riumhoz
rint Top
csátását
gyalogez
tessék a
felelhesse
felterjesz
Res
mindenk
tatott.
Fel
gármest
tesíti, h
keszfeje
Vég
hogy fő
teletbeli
Az
KO
Lobmay
A
lehető
adatott
kedvet
gedmén
adhatta
30—35
esökke
egyszer
keves
Arpa
kereset
sok tö
mivel l
azaz v
mok jó
buzára
5—10
változa
kon yo
Bécsbe
lanyha
árpa v
hogy a
föld fe
ban az
vásár
csökke
A
és kés
T
79 klg
P
klg. 9
B
9.45—
F
79 klg
F
9.—
F
A
karmá
főző S
Z
A
A
B
B
kérv

Bejelentett, hogy Hahn János közgyám, mint tartalékos hadnagy behivatván, helyettesül Turják János nevezetett ki. Az eltávoztott közgyámának járandó fizetés, úgy a helyettes díjazása iránt teendő véleményezésére a pénzügyi szakosztály utasított.

A tanács előterjesztése olvastatott, mely szerint a nádor-utcai alagsátsorna építésére a megtartott árlejtés alkalmával 2279 f. 32 kr. díj mellett Pénzes Imre 38% árengedéssel vállalkozott — ezt a tanács jóváhagyatni kéri. Jóváhagyatik.

Simon György irnok, a katonasághoz behivatván, ennek állására Hegyi János helyettesített. A fizetésre vonatkozó a pénzügyi szakosztály véleményezésére utasított.

A realitások bizottság jelenté, hogy Toppler István tanár behivatott, mint tartalékos katoná a 48. gyalogezredhez Kanizsára; miután azonban, nevezett szolgálatra nem alkalmas, hanem csak a katonai irodában alkalmaztatik, indítványozza a bizottság, hogy a vallás s közoktatási miniszteriumhoz felirat intézessék az iránt, miszerint Toppler tanárnak vagy végleges elbocsátását eszközölje, vagy azt, hogy a 48. gyalogezredtől a 69-ik helybeli ezredhez tétessék át, hogy így tanári teendőinek megfélemlessen. Az indítvány elfogadtatik s a felterjesztés intézése elhatározott.

Resch Károly özvegye részére egyszer mindenkorra 100 f. kegydíj megszavaztatott.

Felolvastatott Ciotta János fumei polgármester levele, mely szerint a várost értesíti, hogy Fiume városa a jövő évi székesfejérvári kiállításra részt veend.

Vége elnöklő polgármester bejelenti, hogy főispán ur Hellensteiner Károlyt tiszteletbeli főbeszűszé kinevezi.

Az ülés ezután 3/12 órakor véget ért.

KÖZGAZDÁSZAT.

Lobmayer J. F. terményüzleti jelentése.

Budapest, 1878. augusztus 28. Károly-körút 15.

A lefolyt héten a buzaszállítások megkezdésére tömegesen voltak. Kivételre kevés adatot el, s habár malmaink nagyobb vételkedvet mutattak, az eladókban árban engedelményeket kellett tenni, hogy árúkat eladhassák. Finom fajta búza a hét folytán 30—35 krral, középszerűek 40—50 krral csökkentek, alsóbbrendű és nedves búzák egészen elhanyagoltak. A rozsra az árak kevés üzet miatt változatlanok maradtak. — Árpa finomabb minőségű, kivételre igen keresett volt és állomárról megkezdés eladások történtek. Zab, kukorica, árban valamivel kellemesebb volt. — Folyó hó 25 én azaz vasárnap, mérsékelt kínálás s a malmok jó vételkedve miatt a hangulat finom buzára nézve valamivel jobb volt s az árak 5—10 krral emelkedtek. Középszerű buza változatlan, alsóbbrendű csakis nyomott áron volt eladható. — A f. hó 26. és 27-én Bécsben tartott gabnavásár egészben véve lanyha volt, ott is csupán finom buza és árpa volt figyelemre méltatva, a nélkül, — hogy azok árai emelkedtek volna. A külföld feltűnően kis részt vett rajta és általában azon véleménynyel végződött az ottani vásár is, hogy az árak még tovább fognak csökkenni, kivált a hiányos minőségűeknél.

A mai árak következők 100 kilónként és készpénzért:

- Tiszavidéki buza 78 klg. 9.75—90, 79 klg. 10.—10.10, 80 klg. 10.15—20.
- Pestvidéki buza 78 klg. 9.50—65, 79 klg. 9.75—85, 80 klg. 9.85—10.05.
- Bánáti buza 78 klg. 9.25—35, 79 klg. 9.45—60.
- Fejérmegyei buza 78 klg. 9.50, 9.60 79 klg. 9.80—10.—80 klg. 10.10—.
- Felsőmagyarországi buza 78 klg. 8.80 9.—, 79 klg. 9.15—20, 80 klg. 9.30—50.
- Rosz — változatlan — 6.—, 6.15.
- Árpa — keresett és emelkedett — t. karmányi 5.60—6.15; maláta 7.—8.—; serfőző 8.50—9.—.
- Zab 5.50—6.—.
- Kukorica emelkedett 5.60—80.
- Képosztarepce 13.—, 13.10.
- Bánáti repce 12.70—80.

Bécs megbízásait és szállítványait kérve vagyok teljes tisztelettel

Lobmayer J. F.

Kaffe Európa.

Eszék, 1878. aug. 29.

Kedves apám!

Ma reggel 5 órakor szerencsésen ide érkezünk. Mint otthon láttad szeretett kapitányunk olyan szives volt és magához vett egy másodosztályu vagonba és így lehet kényelmesen utazunk. — Meszlenyi Luluval, — kit elválásunk utolsó percében oly melegen lelkemre kötöttél — vagyunk egy szobában. Bizony az nem valami finom hely, hanem annál mulatságosabb, lévén az nem egyéb, mint egy k...a. — Holnap hajnalban indulunk Vukára, 31-én Verpojába, 1-jén Kopaniczára, ott a Generalstab, hol további feladatunkat megtudjuk, valószínűleg a Száva partján recognoscírozunk. Itt pompás lábbelikkal láttuk el magunkat és utasítva lettünk egy doboz huskivonatot

s négy fagygyertyát beszerezni. Eddig igen vigan megy a dolog, különösen utközben roppant sok ártatlan tréfával morzsoltuk le az időt. Szegváron és Pécsét megvendégelték bennünket. Kopaniczáról írok. Isten veled! Lajos.

LEVELEZÉS.

Ljubusky, (Hercegovina) 1878. aug. 23.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Bécses lapjában közölt levelemben már mult alkalommal röviden közlöttem bevonulásunkat Hercegovinába, azonban nem levén akkori közleményem minden tekintetben kimerítő kiegészítésül, még egyet-mást közlök, a bemenetünk alkalmával törtétekről, úgy a jelenlegi nyomorúságos állapotunkról.

Augusztus hó 2-án Vergorácznál léptük át a határt s még az nap Ljubuskyt elfoglaltuk, hol 2 ágyut nyertünk. Az elfoglalt helyen az 1-ső és 2-ik század maradt hátvéd gyanánt. Augusztus hó 4-én az egész hadosztály Csilik s Mostar felé nyomult előre, még az nap Csituknál volt ellenállás, azonban a falut elfoglalván 32 foglyot ejtettek katonáink. A lakosság a faluból mind eltávozott. Augusztus 5-én Mostar alatt álltak katonáink, itt igen nagy ellentállásra készülték a fölkelők; azonban az ottani basa tévutra vezette őket, miért is a basa tisztjei közül 6-ot gyilkoltak le a fölkelők, a basa azonban megmenekült. Nagy zavarba hozta a fölkelőket az is, hogy oly gyorsan jelentünk meg s csak akkor vevék észre megjelenésünket, midőn már tüzeink s csapataink által bekerítve voltak. Ekkor megrémülve elhagyták a várost s mi azt kardcsapás nélkül elfoglaltuk. A zsákmány igen nagy volt, 60 ágyut s temérdek más hadiszereplőnyt hagytak hátra a fölkelők s foglaltunk mi el. Azóta a városban nagy vigyázat uralg, hogy mindennek eleje vétezzék. Nem szabad senkinek engedelem nélkül a városba jönni, de még a városhoz közeledni sem. Különb, hogy e vad népesség rendben tartható legyen a staturium is ki van hirdetve.

A mult levélben érintett közleményem kiegészítése és kijavítása végett szükségesnek találtam az iméntieket közölni.

Hercegovina hegyes, sziklás vidékén a multkor levelem óta, újabb esemény nem sok ugyan, de néhány szomorú kimenetelű történt. Augusztus hó 13. és 15. közt a 32. ezredből a 8. század őrzáratra kiküldetett, menetközben azonban egy asszony által figyelmetve lett a vezénylő tiszt, hogy óvatossá legyen, mert közelben felkelők tanyáznak; ez azonban mit sem figyelve az intésre, megadta könnyelműsége árát. A fölkelők a hegyek közt haladó csapatot Stolac felé megtámadták, s oly vérengzést követtek el, hogy csak a század hátulján levő tiszt s 30 ember menekülhetett meg a 240-ből; a többi mind lemészároltatott és pedig iszonyu kínzással. A kapitánynak filét, orrát levágták s a többieket is borzasztó módon végezték ki. A vad barbarokat eddig már elfogták, több százan voltak s vezérök egy pap vala. Méltó büntetésöket azt hiszem elnyerik.

Augusztus hó 19-én éllelmi osztályunkat érte baj. Metkovicstól ugyanis Mostarra akartak élelmet szállítani, az egész éllelmi szállítmányt azonban a fölkelők megtámadták s el is foglalták. Nem vették azonban észre, hogy csupa véletlenből a szállítmány után távolabba a Weber nevet viselő ezredből egy zászlóalj katoná ment s szintén Mostar felé tartott. Az éllelmi vonat által adott tábori jelvény távirat folytán pedig szintén Mostarból egy zászlóalj vadász jött azonnal segítségre, kik a fölkelőket megtámadták, 6 embert lölettek 12-tőt megsebesítettek s végre futásra kényszerítették őket. A fölkelők fegyveröket eldobva futásnak eredtek, de ez már késő volt, mert az éllelmi szállítmány után jövő zászlóalj által bekerítve elfogattak; számuk 7—800 lehetett.

A Jellachich-ezred jelenleg Mostarba van, kivéve az első és harmadik századot, mely Ljubuskyben állomásoz. Csapataink többi része Stolac és Ljubinye közt van felállítva, hol nagy ellenállásra talált. A harc a fölkelőkkel egyre folyik, de katonáink előre nem mehetnek mindaddig, míg erősítés nem érkezik. Erősítés megérkezését naponkint várják.

A mi századunk Ljubuskyból aug. hó 17-én egy expedíciót tett, mely alkalommal egy, itt már 12 év óta a vidéket rémítő rablóvezért Csarkaszt fogtuk el 9 társával, csekély ellenállás után. Azelőtt a fölkelőkkel szövetségben mindig a török kormány ellen, most pedig betyársággal, rablással foglalkozott. Az egész vidéket rémíté, mert bandája nagy volt, 5—600 tagból állt. Kihallgatása alkalmával czinkos társait felfedezé, kik lassankint összefogdosztak. Ő különben mostari születésű, Imoszkyn túl fogatott el. E környék legveszedelmesebb rablója volt s eddig a török hatóságokat szerencsésen kijátszotta, mint maga mondá, ha a magyar katonaságot nem látta volna mindig nyomába követni, nem adta volna meg magát, de tőlünk nagyon félt. A közeli lakosság elfogatása felett rendkívül örül. Ily kisebb expedícióval töltjük időnket,

nagyobb támadást nem intézhetünk, míg újabb erősítést nem kapunk, mert a felkelők nagy számmal vannak. Ha megérkezik az erősítés a mi századaink is elhagyják Ljubuskyt, sa többiekhez csatlakozva támadni fognak. Különb Ljubuskyben sem biztos életünk, mert félünk lehet, hogy véletlen megtámadnak bennünket. Az ember élete egy órára sem biztos e rabló vidéken.

Bosznia-Szeraj bevételének hire ide is eljutott, azonban a veszteség rendkívül nagy. Sorsunk s helyzetünk nem valami szép; tisztességes étel még hiriből sem látnak, pénzért sem kapunk jó enni valót; az egész éllelmünk egy kis huslé, melybe vörös- vagy fohagyma van; reggelire még most kávé vagy théát kapunk; minden 5—6 nap egy meszely bort is adnak, hogy ez meddig tart nem tudjuk.

Jövőre, a felmerülő eseményekről szintén fogom értesíteni bécses lapját.

(Saját levelezőnkől.)

München, 1878. aug. 29.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Mély tisztelettel nyilvánítsa mellett bátorítokom felkérni; legyen szives e néhány sort — mint bécses lapjának egyik figyelmes olvasójától, — ha méltóan találja a közlésre — elfogadni.

A legutóbbi példányok egyikében egy vezércikk ily formán kezdődik: „Leteszem a szórólapát stb.“ én pedig így kezdem.

Miután egy napot a fáradságos munkával ismét befejeztünk, letettem a kalapácsot és tollat vettem kezembe, hogy nem a politikai helyzetet, hanem az itt Münchenben tartózkodó magyar ifjak társadalmi léteinek főbb mozzanatait, annak valódi életet adó rugóit, legalább a legszükségesebbet, a mi sajnós, legelhanyagoltabb, megismertsem bécses lapjának olvasóival, különösen pedig azokkal, kik ép oly figyelemmel olvasták igen tisztelt Klökner ur Német-és Franciaországi utirajzait; mint én szerencsés vagyok olvashatni!

Nem czéлом ismeretlen egyénekkel versenyre kelni, egy nemzet jellemét rajzolni, vagy szokásait, tapasztalás után is, rövid itlétem után dicsőíteni, vagy ócsárolni! De szabad legyen mondanom, hogy hazafiai kötelesség érzetem indított arra: miszerint — tehetségmentül telhetőleg — igen tisztelt Klökner ur Münchenre vonatkozó tudósításában — tán véletlenül — ejtett hézagot némileg pótoljam.

A mit ő rövid itt léte és utmutatóinak elbeszélése után közzé tett, minden ugy van, meglehet, hogy tán már régebben is, több időt töltött már itt és saját tapasztalása után irt, de köve hiszem, miután a regensburgi kalbász-készítő ajánlását fogadta el s nem előrelátólag — az itten tanuló Say és Havranek urakkal — intézkedett lakása végett, mint jó ismerőseivel!

Másnap ők voltak az utmutatók és épen az előttem a legfeltűnőbb, hogy Say ur, mint az itt tartózkodó magyar ifjak egyletének — akkor még csak választmányi tagja, később elnöke, úgy szinte Havranek ur, mint egyesületi tag, majd minden hová elvezették őt, csak épen a magyar-egyletbe nem; majd minden helyzeteseleg elősorolt, csak az egylet sajnós helyzetéről hallgatott; majd minden jelesebb sörházat felkerestek, csak az egylet helyisége volt oly messze, hogy oda még tán a Girard-féle léghajón is lehetetlen volna eljutni, egy véletlenül keresztül-utazó magyar hazafinak; hogy meggyőződné a sok téves állításról és beláthatná azt, mi különbség van egylet és egylet között. Reményem, ha tán e helyről is irt volna valamit, a jövőben tán több pártolásra számíthatott volna egyletünk: de így tán sokan jönni fognak, a kik azt hiszik, hogy itt egyéb sincs az egyetemen kívül, hol a magyarok társadalmi-kört alkotva, egyesült erővel a barátság, testvériség és hazafias érzület magasztos eszméivel — a közjónak használhatnak, — mint a székesfejérvári vághidhoz hasonló sörházak!

Ha e tárgyról tán, igen tisztelt Klökner ur Párisból visszatérteben óhajtott szólni, úgy bocsánatot kérve felszólalásomért.

Maradtam hazafiai üdvözléssel
Luttor Ferencz *).
gép- és épület-lakatos-segéd.

Hireink.

— Városunk polgármesterévé Havranek József városi kapitány választott meg a szeptember 2-iki közgyűlésen közfelkiáltás utján. — Ez állásra más jelölt nem volt.

— A székesfejérvári ágostai evangélikus gyülekezet báró Baldácsy emlékére szeptember hó 8-án délelőtt 10 órakor fog ünnepélyt tartani, melyre a tisztelt érdeklődő közönség figyelmét felhívjuk.

— A legközelebbi rendes havi városi közgyűlés október hó 14-dik napjain fog megtartatni. — A megyei bizottsági közgyűlés ugyanezen hónapban lesz. Ezen üléseken fognak lemondani a követté megválasztott tisztviselők.

*) Nem az utazó, hanem a vezető hibáztak, hogy az egyet be nem mutatták: tehát pótolja őn e hiányt. Szerk.

— A helybeli Jellachich-ezred behívott tartalékosaiól egy 150 főre menő szállítmány szeptember 2-án este 9 órakor indult el a vasuton Eszék felé.

— A székesfejérvári „tővárosi olvasókör“ e hó 2-án tartott választmányi ülést, mely alkalommal a választmány 12 taggal egészítette ki magát. Tagokul megválasztottak: Berregi Ignác, Fischer Ferencz, Papp János, Korádi János, Szűts Arthur, Kovács Ignác, Károlovitz János, Debreczeny Miklós, Keresztes Károly, Ascher Ferencz, Pete Dani, Peiszner János.

— A harcztérről tömegesen érkeznek városunkba a levelek. Egy Szerajevo bevételéről irt levélből, a következők részleteit közöljük: „Három ütközetben vettem részt, Kovacsinnál, Vizokánál és itt Szerajevo bevételénél. Nem tudom az újságok miként írnak felőlünk, de itt a kórházban 400 sebesült fekszik. Én is kaptam egy kártácsdarabot a czombour, azonban csak úgy a a levegőben szétpattant golyótól, sebet nem ütött, — szintegy a fejemet ütötte meg egy puska golyó s ez is csak a hajat horzsolta. Eddig megóvott az isten, azonban a fáradság, éhség és szomjúság annyira elgyötört, hogy kórházba tettem. — Ezredem tegnap innét tovább masirozott vagy 6—7 nap távol lesz és ismét visszajött akkor vagy kasszárnyába leszünk itt, vagy hazafelé megyünk.“ — A levél egy városunkbeli fiatal embertől való, ki a Mollinary ezredben szolgált. A levél augusztus 25-én lett Szerajevo-ban postára adva s szept. 1-jén már városunkba érkezett.

— A városi bizottság által szeptember hó 2-kán tartott rendes havi közgyűlésről tudósítást más rovatumk hoz. Az ülésnek több fontos tárgya volt.

— Illetékes helyről nyert értesülésünk szerint, a pápai urolom: kiállítandó tárgyai számára külön pavillont szándékozik építtetni. Üdvözljük a szép eszmét, melynek megvalósulása kiállításunk díszét jelentékenyen emelné.

— Lapunk mai száma már mint a jövő évi kiállítás hivatalos közlönye jelenik meg. Mire figyelmeztetjük is közönségünket. Ezentul pontosan minden hivatalos közleményt hozni fogunk, minden gyűlésről értesítést közlünk. Egyuttal a csoport-jegyzőket felkérjük, hogy csoportjaiknál történő minden fontosabb mozzanatról lapunkat értesítsék.

— Az első áldozat. Megdöbbenve vetjük a hirt, hiteles magántudósítás alapján, hogy Eszékéről elindított katonáink közül utközben Fekete Gyula, Fekete János boldogult emlékü megyei t. főjegyző s levéltárnok fia, a nagy gyalogolás s napszúrás folytán összerogyott s azonnal meghalt. Tehetséges fiatal ember volt, nem hittük volna, midőn elbucszunk tőle, hogy ő legyen az első áldozat. Béke legyen a nem a szülő Magyarországnak, hanem távol idegen földön pihenő derék fiatal ember porai felett!

— A közelebbi városi közgyűlésen egy érdekes s e mellett életrevaló indítvány tétetett. Ugyanis a belügyminiszterium által elhatározott az, hogy a gyógyíthatlan elmebeteg számára egy tébolyda építtetik. E végett városunk közgyűléséhez Havranek József azon indítványt tevő, hogy a város lépéseket tegyen az iránt, hogy ezen tébolyda itt városunkban állíttassék fel, miután a miniszteriumnak az a célja, hogy e tébolyda ne a fővárosban, hanem valamelyik közelebbi városban állíttassék fel, sőt a miniszteriumban már városunkra gondoltak is, bár Esztergom s Győr is óhajtanák, ha ott állíttassék fel. — A városi közgyűlés előtt tett s ránk nézve közhasznú indítványt egyhangulag elfogadtattak s javaslattételre egy bizottság kiküldetett. E célra a város a Halcsz-kertet akarja ingyen átengedni. Mi pártoljuk az indítványt s csak arra figyelmeztetjük az illető közegeket, hogy ne késsenek ez ügygyel, hanem a lépéseket mielőbb megtegyék.

— Eszékéről elindult katonáinktól több levél érkezett már, melyek szerint a gyalogolás nagyon megviselte különösen az intelligens katonákat; ezek közül többen kifáradtak s néhányan kórházba kerültek, azonban nagyobb s komolyabb baj nélkül.

— Markus Antal ügyvéd ur lakását a Vörösmarty-tér 3-ik számú házából a 2-ik szám alatti Schmid-féle házaba tette át az első emeletre. Figyelmeztetjük erre ügyvéd ur ügyfeleit s az érdeklődő közönséget.

— A lövöldét közönségünk most már alig látogatja, vasárnap is igen kevesen voltak s verseny-lövöldözés sem tartott.

— A fejérmegyei városi történelmi s régészeti egylet általános felhívása a nagy közönséghez közelebb fog szétküldetni, melyben közönségünk az egylet s régiségtár támogatására felhivatik.

— A jövő évi országos kiállítás végrehajtó bizottsága vasárnap délután 3 órakor ülést tartott, melyről külön tudósítást más rovatumk hoz.

— Kiadóhivatalunk mai számunkhoz a következő két füzetet mű prospectusát mellékelte. A „Nemzeti könyvtár“ magyar remekírók népszerű kiadása. E vállalat a régebb s újabb remekíróink műveit összegyűjtve hozza s 100 füzetben befejezést ér,

ára egy füzetnek 30 kr. A második Storch ismert német regényíró legújabb 20—24 füzetben megjelenő regényére, a „Götter Kampf oder Jupiter, Jehovah, Christus“-ra hirdet előfizetést. Mindkettőt ajánljuk előfizetőink figyelmébe, a melyekre előfizethetnek Klöckner Péter könyvkereskedésében.

— Egy felsőbb rendűlet folytán a vasúti teherszállítás szeptemb. 9-ik napjáig fel-függesztve lett a katonai nagyobb csapat szállítások miatt.

— időjárásunk megváltozott. Mult hó végén még rejtendő forróság volt, úgy hogy a légsúlymérő sokszor 40 fokon állt, e hó elején már változás történt, most már hűsebb időjárás van.

— Választások. A megürült kórházi alorvosi állás városunk szülötte Pálffy Ignác, a szegényorvosi állás pedig Rédey József által lett betöltve.

— Piacunkra vonatkozólag egy visszajelzésről lettünk értesítve: van a dinnyeárusok között egy zsirral kereskedő is, ki a nyílt piacokon sít ki a szalonát, mi által nemcsak szomszédainak csinál kellemetlenséget, de a közeli házak lakóinak is. Miután ezen dolog a közbiztonságra veszélyes ezért figyelmeztetjük rendőrségünket, hogy az ily visszaéléseket szüntesse be.

— A megürült kapitányi állás betöltésére pályázat fog hirdettetni s e végett a választó közgyűlés szeptember hó 16-án fog megtartani. Ez állásra több pályázó van.

— Herczegovinából több magánlevél érkezett, melyek szerint a Jellachich-ezred is több kisebb ütközetben vett részt, sőt többen el is estek. Nagyon szükséges volna tehát, ha végre a helybeli parancsnokság közmegegyezésre a névsort a sebesültek a elesettekről közölne.

— A Deák-mausoleum építését még az ősszel megkezdik. Az építési tervek már minden forumon jóváhagyták a költségvetéssel együtt, csupán a mausoleum felállítására kiküldött országos bizottság összeállítását várják, hogy a költségeket utalványozza.

— Az osztrák-török egyezség. Igen hiteles forrásból a „National Zeitung“ a következőkről értesül: „Az osztrák-magyar sajtó egy része hiába erőlködött: az osztrák-török egyezség létre jö. Talán már a legközelebbi napok hoznak hírt, hogy a szerződés aláíratott. — E kérdés különben egy rendkívüli minisztertanácsra adott okot. E minisztertanácsban Andrássy gróf az egyezség megkötését kabinetkérdéssé tette és arra engedékenyek lettek a török egyezség ellenségei.

— Mithad pasa visszahívása. Az este érkezett „Odesky Wjestnik“-ban olvassuk: „Konstantinápolyból vesszük a hiteles jelentést, hogy a szultán „Izzedin“ nevű hajója Brindizbe küldetett, hogy visszahozza Mithad pasát Konstantinápolyba. Az „ifjú törökök“ pártja mindinkább kezd túlsúlyra vergődni.

— Szt.-Pétervár, aug. 28. Mezenzoff tábornok legyilkolását magán-boszu ügyének vélik, melynek a politikához köze nincsen. A merénylők (két igen ősmert előkelő egyén) már egy hete kimenekültek Franciaországba. E hirt különben csak a rendőrség terjeszti, hogy elleplezte a külföld előtt azt a roppant igazgatottságot, mely most az országot uralja.

— Moszkva, aug. 28. Muszkaországban az általános forradalom folytán minden városban ostromállapotot hirdettek ki.

— Szerajevó, aug. 29. Hadsi Loja alig bírja magát. Teljesen oda van. Családjával és öt barátjával Bjelosaviczben pihent (3 1/2 mérföldre innen) s csak három órával előbb hagyta e falut, mielőtt az osztrák-magyar hadak ide érkeztek. Szerajevó mellett teljesen megszünt a lázadás. A lázadók főereje Tuzlában van.

— Új merénylet Muszkaországban. Tiflis, aug. 29. A kaukázusi állami uradalmak főnöke, Karnovics tábornok Piátigoroskban nyílt utcán és nappal meggyilkoltatott. — Közelebbi részletek még hiányoznak.

— Varsó, aug. 30. Minden muszka tartományban tömegesen osztogatnak most egy röpiratot, mely a „titkos kormány“ alkotmányát tárgyalja.

— Lemberg, aug. 30. A leghitelesebben állítják, hogy Szent-Péterváron trónválás van. Főrangú körökben azt beszélnek, hogy a trónörökös rezidenciáját Moszkvába teszi át. Az összes pártok nagy reményvel néznek a változás elé.

— Kameretz-Podolszki, aug. 30. Samolosevics Iván, itteni rendőrfőnök, tegnap ágyában meggyilkolva találtatott. Törrel gyilkolták meg. A meggyilkolt jobbójában a forradalmi végrehajtó bizottságnak egy nevére kiállított haláléleletet tartott. A gyilkosokat nem sikerült elfogni.

— Hadsi Loja pajtása. Szerajevó, aug. 24. A fölkelés egyik főembere tegnap este kivégeztetett. Jamakovics effendi, Hadsi Loja jobb keze volt. Ő volt az, ki Szerajevóban ellentállásra izgatott, ő volt az, ki midőn Szerajevó előkelőségei elhatározták barátságosan fogadni az osztrák-magyar csapatokat, a tanácskozási terembe rontott és mindenkit árulónak bélyegzett, ki nem akarna ellentállani. A jó madár végre kérekerült.

A haditörvényszék összeült és kétél általi halálra ítélte a gonosztevőt. A Hartung-ezred két százada kísérté ki a veszélyhelyre. Egy fa volt kiszemelve arra, hogy Jamakovics, a magláji árulás főczinkosa felmagasztaltassék. Jamakovics mielőtt az ítéletet rajta végrehajtották volna, még egy-két emberünket el akart ejteni. Kiragadott egy fegyvert egy katona kezéből és kétszer lött egymásután. Szerencsére senkit sem talált. — Magától értetődik, hogy a fanatikus gonosztevő azonnal megkötöztetett. Egy katona hozzárohant, a földre vetette és ütlegelni kezdé, de a tiszt azután megakadályozta minden tettlegességét. A bűnös Jamakovics erre megkötözve vezetettet a fához. A végrehajtás alig pár percig tartott. A holtestet a reggelig függve maradt. Ma újra elfogtak egy nevezetes gazembert Hadsi Loja társaságából. Neve: Hodsza Suleiman Kandsia.

TRÉFA ÉS VALÓ.

Azt mondják a berlini lapok, hogy Nobiling az orgyilkos egészsége javul annyira, hogy már veszélyen kívül van. Bajos elhinni, ha kivált akasztófa vár reá.

Egy uri ember intőczedulát kapott, — hogy hátralevő adóját fizesse le. Rögtön siet az adóhivatalhoz s felmutatja könyvét, hogy ő minden adóját lefizette. — Sajnálom — mond az adóhivatalnok hivatalos képpel de nem törölhetem ki a főkönyvből, ha már egyszer beirtam adósának.

No cigány, eszel-e vagy iszol? — kérdé egy ur a folyosón ácsorgó cigánytól. — A mint látja most sem nem eszem, sem nem iszol; de ha megkínál a nagyságos ur! akkor eszem is, iszol is — felelé az el-més cigány.

— Ugyan kérem édes barátom! ismerte boldogult nőmet? — kérdé egy özvegy fényképész barátjától.

— Hogy ne, mintha most is előttem állana — felelé az.

— Legyen hát szives egy fotografiáját készíteni, mert nem bírok tőle egyet sem.

— Csodálatos teremtsései az istennek ezek a nők — mondá egy udvariatlan ferj — nőmet nagynehezen rávettem, hogy lépjen bele a harmadik évbe s most meg 10 év óta uncolom, hogy lépjen ki és nem tudom rávenni.

1867-től fogva csudálatos haladást tetünk a politikában. Kezdetben legünnepelebb embereink voltak Deák és Andrássy; azután jöttek Tisza és Jókay; most ünnepelebbnek Verhovai és Helfi. Ur isten ha így haladunk, hová lyukadunk ki? — gondolta magában egy becsületes s higgadt hazafi.

Gabona-ár augusztus 31-én.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	8 50	8 20	8 —			
Kétszeres	6 50	6 40	6 20			
Rozs	5 90	5 80	5 70			
Arpa	5 80	5 20	4 80			
Zab	5 10	5 —	4 80			
Kukoricza	5 80	5 60	5 50			

Felelős szerkesztő: Boross Mihály.

Hirdetések.

Fehér- és törpe-babot, kukoricza, Cinquantin, kendermag, répamagot, kelrepat, disznózsír s egyéb zsiradékok, egy mindennemű **élelmi czikket** megvesz és ezekből **direct mintákat** bérmentve kér **FLEISCHER OSZKAR** Lipsze, Berliner-Hof.

! Nincs többé buzaüszög!

A Dupuy N.-féle vetőmagpácz használatával.

Ezen rézgálicz (kékkő) s más maró sókból álló pácz teljesen elpusztítja — ha a minden csomagon olvasható egyszerű használati utasítás pontosan követjük, — a buza, arpa, zab, köles, tengeri stb. nél a vetőmagon található üszögcsirákat, mint ezt számos bizonyítvány erősíti.

A magas magy. királyi miniszterium gazdasági közleményei a Dupuy N.-féle páczot mint egyiket a legsikeresebb szerekek ajánlják a buzaüszög elhárítására. Áttekintések bizonyítványokkal kívánatra ingyen és bérmentve.

Ára egy 2 hectoliter (200 lt) magra való csomagnak 30 kr.

KOSS és DUPUY
Bécs, VI. Windmühlgasse Nro 35.
Raktár: Székesfehérvárott Körösi József kereskedésében.

Egy 8 lóerejű

Clayton-Schuttleworth-féle

teljes jó állapotban levő

GŐZ-CSEPLŐGÉP

vállalkozna cséplésekre.

Tudakozódhatni

Reitlinger Adolfnál,

Székesfehérvárott.

Árverési hirdetmény.

A székesfehérvári kir. törvényszék, — mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Doczauer János végrehajtható, Oszovszky Gyula végrehajtást szenved elleni végrehajtási ügyében biroilag lefoglalt s a székesfehérvári 154. sz. tjkv-ben A+1. sor 177. hrsz. a. bevezetett alperes tulajdonát képező s 4000 frtra becsült ingatlanág az 1878. évi szeptember hó 11-ik napján délelőtt 9 óraker mint első és 1878. évi október 12-ik napján d. e. 9 óraker, mint második határidőben, Székesfehérvárott (megyeház II-od emeleti folyosóján) megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, ugymint:

1) Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitiűzött birtok nem fog eladatni.

2) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%, vagyis 100 frt. után 10 frtot készpénzben, vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

3) Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig: az első 1/3-át az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 2 hónap alatt, a második 1/3-át ugyanazon naptól számítandó 4 hónap alatt; a harmadik 1/3-át ugyanazon naptól számítandó 6 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. tszk. tkvi. osztályánál előre kieszközölt utalvány alapján a székesfehérvári kir. adó-, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4) Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani.

5) Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6) A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog a vevő javára hivatalból eszközöltetni. — Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7) A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére a prrts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett az utóbbi becsárán alul is eladatni fog.

Felhívotnak azok, kik az árverésre kitiűzött javak iránt tulajdoni, vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíteni vélnék, hogy e részbeni keresetüket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. tszék tkvi. hatóságánál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tszék székhelyén, vagy annak közelében lagnak, hogy a vételár fölösztása alkalmával leendő képviseltetésök végett helyben megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkezésetben Dr. Fejérecz ügyvéd, mint hivatalból ki-nevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt Székesfehérvárott az e. f. kir. törvényszéknek 1878. évi augusztus hó 7-ik napján tartott tkkönyvi üléséből.

Szekfü,
tanácsjegyző.

Danitz,
kir. tszéki elnök,

!! Hamisítás ellen óvas tétetik!!
Cs. kir. kiz. szabad. ujonnan javított, amerikai és angol szabadalommal leültetett I. általános kedvelt
Anatherin-szájviz
POPP J. G.

Hogy ezen kedvelt, majdnem nélkülözhetetlen szer mindenki által könnyebben megszerezhető legyen, különféle nagyságu üvegekben kaphatók, és pedig 1 nagy üveg 1 frt. 40 kr., 1 középszerű 1 frt., és 1 kis üveggel 50 kr.

A legkitűnőbb gyógyszer csúszos rheumatikus fogfájdalmaknál, fogloboknál, inydiagamatok és kelésknél, földölja a létező borkövet, s meggátolja ennek újra képződését, megszűnteti az iny megérsítést által az ingóvá vált fogakat, s miáltal az iny és fogakat mindennemű ártalmas anyagoktól megtisztítja, az alatt a szájnak üde frisséget kölcsönöz, és a csupa egy párszori használat által is eltávolítja a szájak rozsz kigözölését.

Anatherin-Fogpasta.

Szintén Dr. Popp J. G. cs. kir. udvari fogorvostól Bécsben.

E szer fenntartja a lehellet tisztaságát s üdeségét, azonfelül pedig a fogaknak fényes felér szint kölcsönöz, megőrzi azokat az elkorhadástól s megérsítit az iny.

Dr. Popp J. G. Növényi-Fogpora.

A fogakat olyképen tisztítja, hogy a mindennapi használat folytán nemcsak a rendszerint alkalmatlan fog- vagy borkövet távolítja el, hanem a fogak fényes fehérség és üdeség tekintetében mind jobban elősegíti.

Ára egy doboznak 63 kr. o. é.

Popp aromatikus fogpasztája.

Sok év óta a legbiztosabb óvszernek fogfájás ellen és a legkitűnőbb szernek van elismerve a szájiüreg és a fogak ápolására és fenntartására. Egy darab ára 35 kr.

Fogolom. Ezen fogolom azon por és folyadékából áll, mely az üres korhadt fogak kitömésére azért használtatik, hogy a fogak eredeti alakja ismét helyreállíttassék, s hogy általa csontszű tovább terjedése megakadályoztassék, miáltal az ételmaradékok további összegyűjtése, valamint a nyál és egyéb folyadékok, s a csontanyag további megingása a fog-iny (mitől a fogfájdalom származik) meggátoltatik.

Egy tok ára 2 frt. 10 kr. osztr. ért.

FIGYELMEZTETÉS!

Előforduló hamisítások következtében bator vagyok a t. cz. közönséget figyelmeztetni hogy minden palack az óvasjegy kivül még egy czimmel: (Hygea és Anatherin praeparatum) ellátva van, mely egy tisztán átlátható viznyomáson az állami sást és a czimet mutatja.

Kaphatók: Székesfehérvárott, Brann József, Diebálla György, Broszman Elek, Pásztor Sándor, Say Rudolf gyógyszer. Szekérák és Hornyánszky keres. Lovasbányán: Heissler Győző gyógyszer. Móórort: Jenczy. Palotán: Würfl gyógyszer. Veszprém: Gutthard és fiaínál, Tszekau M. és Társa, Ferenczy gyógyszer. Pápa: Tschepan, Bernmüller J., Szabó gyógyszer. Dunaölvár: Lukács A., és Kubányi S. gyógyszer. Duna-Vesén: Klinké gyógyszer. Kun-Szent-Miklóson: Tóth S. gyógyszer. Polgárdin: Kampis József gyógyszerüzében.

Hugo H. Hirschmann's

Wiener Landwirthschaftliche Zeitung. Gegründet 1851. — Allgemeine illustrierte Zeitschrift für die gesammte Landwirthschaft. Grösste Landw. Zeitung Oester. Ungarns. Erscheint jeden Samstag in Gr.-Folio. Ganzj. fl. 8 (Mark 17), halbj. fl. 4 (Mark 8-50), viertelj. fl. 2 (Mark 4-25). Einzelne Nummern 20 kr. (40 Pf.). Annoncen 10 kr. per Nonpareillezeile. Beilagen fl. 5 per Tausend und Bogen.

Hugo H. Hirschmann's

Der Praktische Landwirth. Gegründet 1864. Illustrierte Landw. Zeitung für Jedermann. — Billige populäre Zeitschrift. Erscheint jeden Mittwoch in gr. Lex.-Form. Ganzj. fl. 4 (Mark 9), halbj. fl. 2 (Mark 4-50), viertelj. fl. 1 (Mark 2-25). Einzelne Nummern 10 kr. (20 Pf.). Annoncen 8 kr. (16 Pf.) per Nonpareillezeile. Beilage fl. 5 per Tausend und Bogen.

Hugo H. Hirschmann's

Der Oekonom. Gegründet 1878. Illustrierte Landw. Zeitung. Zeitschrift der Welt. Erscheint den 1-ten und 16-ten jeden Monats in gr. Lex.-Form. Ganzj. fl. 1 (Mark 2-50) — Kann nur ganzj. abonirt werden. Einzelne Nummern 5 kr. (10 Pf.) — Annoncen 15 kr. (30 Pf.) per Nonpareillezeile. Beilagen fl. 5 per Tausend und Bogen.

Hugo H. Hirschmann's

Blattkalendar für den Landwirth 1878. Ein Unicum der Kalenderliteratur. Reichhaltig, reich illustirt. Zahlose Abbildungen. Für jeden Tag ein Blatt. Completes Kalendarium der Katholiken, Protestanten, Griechen und Russen, uden und Türken. Historischer Landw. Adressenbuch. — Faullenzer für den Landwirth. Eleganter montirt, zum Hängen oder Stellen eingerichtet. Preis nur fl. 1 (Mark 2).

Pränumerationen u. Annoncenaufträge sind nur mittelst Postanweisung franco zu senden an Hugo H. Hirschmann, Wien I., Dominikanerbastei 5.

Pályázati hirdetmény.

Székesfehérvár sz. kir. város törvényhatósági tisztikaránál a kapitányi hivatal üresedésébe jutván, annak pályázat melletti betöltése ezennel elrendeltetik.

Felhívotnak e szerint mindazok, — kik ezen 1700 frt. o. é. évi jizetással rendszerezett hivatalra pályázni kívánának, miszerint ez iránti folyamodványukat, bezárólag f. évi szeptember hó 12-dikének d. u. 5 órájáig a városi törvényhatóság iktató-hivatalához benyujtani el ne mulasszák, miután netán későbbben érkező folyamodványok figyelembe nem vétethetnek. Maga a választási cselekmény, a folyó évi szeptember hó 16-án megtartandó rendkívüli bizottsági ülés által fog eszközöltetni.

Kelt Sz.-Fejérvárott, az 1878. évi szept. hó 2-án tartott rendes városi közgyűlés határozatából.

Havranek József,
polgármester.